

مقتدای ما رسول الله صلی الله علیه وسلم است

از حضرت عایشه رضی الله عنها روایت است که فرمود: رسول الله صلی الله علیه وسلم چیزی ساخت (تیار نمود)، مردم آن را ناچیز دانسته و از او دوری نمودند؛ خبر این موضوع به رسول الله صلی الله علیه وسلم رسید، او حمد الله سبحانه و تعالی را بیان نموده و بعداً فرمود:

«مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَتَنَزَّهُونَ عَنِ الشَّيْءِ أَصْنَعُهُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي أَعْلَمُهُم بِاللَّهِ، وَأَشَدُّهُمْ لَهُ خَشِيَّةً»

(سنن ابن ماجه)

ترجمه: چه حالت خواهند داشت، مردمی که دوری از آن چه می نمایند که آن را من آماده و تیار ساخته ام؟ قسم به الله (سبحانه و تعالی) که من عالم ترین آن ها و دارای شدیدترین خشیه (ترس) نسبت به ایشان نزد الله (سبحانه و تعالی) می باشم.

مفهوم حدیث:

این حدیث شریف به چیزی ما را آگاهی می دهد که در این روزها در میان مردم رونما گردیده است؛ یعنی مردم چنین گمان دارند که از عمل پیامبر صلی الله علیه وسلم در زمانه اش، با عمل خودشان به الله سبحانه و تعالی نزدیک تر می باشند. چنانچه در نفس خود می گوید: به آن چه رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل نموده در زمانه ما امکان ندارد و آن چه او فعل نموده مخصوص او و به آن زمان بوده است، در حالی که بعد از رضایت الله سبحانه و تعالی این امر (عمل) به احکام شریعت) یک اصل نهایت با اهمیت می باشد. پس افعال رسول الله صلی الله علیه وسلم شریعت از جانب الله سبحانه و تعالی می باشد و آن چه از ما در خواست و دوست دارد، این است که در زندگی خود به آن احکام عمل نماییم.

بدین لحاظ افعال رسول الله صلی الله علیه وسلم مخصوص زمان خودش و مردم معینی نمی باشد. پس بهتر، افضل تر و نزدیک ترین ما به الله سبحانه و تعالی کسی خواهد بود که شناخت دقیق از پیامبر صلی الله علیه وسلم داشته و پابند به افعال او باشد. مردم این زمانه را چه شده است که به احکام شریعت چنان عمل می نمایند، گویی که آن ها آن چه را الله سبحانه و تعالی می خواهد، از آن داناتر اند و چنان به او تقرب می جویند؛ چنانچه خودشان می خواهند و از چیزهایی باز می دارند که رسول الله صلی الله علیه وسلم از آن جهت تقرب به الله سبحانه و تعالی را منع نموده است. آیا الله سبحانه و تعالی نفرموده است:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

[انجم: 3-4]

ترجمه: پیامبر (صلی الله علیه وسلم) از نفس خود چیزی نمی گوید، به جز آن چه بر وی وحی گردیده است.

آیا چنین نگفته است:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

[احزاب: 21]

ترجمه: سرمشق و الگوی زیبایی در (شیوه پندار، گفتار و کردار) پیامبر (صلی الله علیه وسلم) برای شما است.

آیا الله سبحانه و تعالی ما را به به پابندی به آنچه رسول الله صلی الله علیه وسلم امر نموده و دوری از چیزی که او صلی الله علیه وسلم منع نموده، ملزم نکرده است؟ آیا شما نمی خواهید به رسول الله صلی الله علیه وسلم اقتداء نمایید؟ آیا این حالت مثل همان ظالمی نیست که هرچه هوای نفسش خواست، انجام می دهد و آنچه خلاف آن بود، آن را ترک می نماید؟

بلی، این حالت تابع داری از هوای نفس و سیر در گمراهی بوده، با این سخنان شان افعال خود را لباس اسلامی پوشانیده، بر رسول الله صلی الله علیه وسلم افتراء نموده و مردم را گمراه می نمایند. مثال این مردم را رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین ارایه نموده است که او صلی الله علیه وسلم ترسنده ترین مردم از الله سبحانه و تعالی، عالم ترین مردم به دین و برگزیده شده از جانب الله سبحانه و تعالی بوده و در دین کسی نسبت به او تقرب ندارد؛ یا این که قرب این گونه اشخاص (تابع دار هوای نفس) نزد الله سبحانه و تعالی بیشتر از رسول الله صلی الله علیه وسلم باشد؟ پس کسی که چنین گمانی داشته باشد، نفس خود را هلاک کرده است.

بناءً از الله سبحانه و تعالی مسئلت داریم که ما را از امثال این گمراهان پناه دهد، این دین را گشایش اعطاء نماید، حق را ثابت گردانیده و ما را پیروی از نصیب گرداند. در این امت گرامی، ظلم، ظالمین و منافقین را نابود گرداند و این امر به الله سبحانه و تعالی سهل و آسان است.